

Noční hlídky nejsou přežitkem 2

Řádění živlů na Sázavě

Příchod jara 3

Výprava na oblastní základnu ČTU v Liticích

Návrat zimy 5

Víkendový zájezd do Jizerských hor

Celotáborové hry (6) 7

Seriál o zákulisí celotáborových her

Okénko do světa PC virů 9

Jak se chránit před počítačovými viry

Třístovka 11

Výsledky tradiční jarní soutěže

Poslední strana 12

Informace, slavné výroky a fotografie

Ve dnech 30. března až 1. dubna byli Průzkumníci na oblastní základně ČTU v Liticích u Blíževedel. Na obrázku nahoře je vrch Ronov, dominanta kraje.

20. až 22. dubna byli Průzkumníci v Jizerských horách, aby oplatili návštěvu libereckým ochráncům přírody na loňské Třístovce. Na obrázku vpravo je pohled z Královky. Nespletli jsme se v datumu, opravdu byla v Bedřichově takováhle zima. Na obrázcích dole je snad živý bílý tygr a cvičený lachtan.

NOČNÍ HLÍDKY NEJSOU PŘEŽITEK

Mnozí táborníci, kterým nic neříká romantika noční přírody, si určitě říkají:

„K čemu ty hlídky vlastně jsou? Když přijde diverzant, stejně mě přepadne a zajme, nebo si ho vůbec nevšimnu a mám ostudu.“

Táborové hlídky ale jsou potřebné a v poslední době nabývají na důležitosti. Před čím mají tábor chránit? Před rozmary počasí. Když v Nouzovském Žurnálu v roce 1998 vycházel seriál Živelné pohromy, v kapitole o vichřicích a bouřkách se mimo jiné píše, že tajfun, cyklón, hurikán a jim podobné úkazy jsou ve středních Čechách neznámým hostem. Dnes v roce 2001 po 31. květnu musíme toto tvrzení trochu poopravit.

Jistě jste si všimli, že počasí se trochu mění. Ať už přijmeme teorie o globálním oteplování nebo ne, jisté je, že se zásadně změnilo převládající proudění vzduchu nad naší republikou. Zatímco dříve se střídalo vlhké západní proudění se suchým východním, teď se situace zásadně změnila a střídá se studené severní proudění s teplým jižním. To přináší prudké změny počasí doprovázené silnými větry.

31. května okolo 17:00 udeřila vichřice na horní Posázaví. Nejhorší situace byla v oblasti mezi Zručí nad Sázavou a Havlíčkovým Brodem. Jak informovaly sdělovací prostředky, spadlo pár stromů na železniční trať a nejméně vichřice řádila u osady Velká Paseka u Hněvkovic, kde jsou rozsáhlé polo-

Tornádo vytvořilo v lese nepřilíš široký průsek

Chata poničená padajícími stromy, v pozadí je vidět oholená stráň

my, pět poničených chat a ve vesnici asi 15 zničených střech.

Když se ale vypravíte na místo osobně, abyste na vlastní oči viděli tu zkázu, a promluvíte s očitými svědky události, dojdete k překvapivému, o to víc znepokojivému zjištění. Na Sázavě řádil přírodní úkaz zvaný twister, nebo také minitornádo. Někde na polích pod Chřenovicemi došlo k vytvoření dvou vzdušných vírů, které v údolí nad řekou začaly nabírat sílu. Svědkové viděli, jak vír nasál vodu z řeky a rázem ji proměnil v kroupy velké jako pěst. Jisté je jedno, obě tornáda, když zesílila, prorazila v lese na břehu Sázavy dva nepřilíš široké průseky. V těchto průsecích všechny stromy leží, zatímco okolní les stojí, jako by se nic nedělo. Tornáda prosvištěla

lesem a spojila se v malém údolíčku, kde stálo několik chat. Během pár minut zde z hustého lesa zbyla jen velká paseka (teď má název osady své opodstatnění). Kam oko dohlédne, všude leží stromy pokácené ve směru po obvodu údolí, jak se vzdušný vír točil. Zdaleka bylo vidět vířící vrcholky stromů nad údolím. Pak se ještě tornádo vyřádilo na hněvkovických střechách a rozplynulo se. Zanechalo však po sobě obrovskou spoušť. Jak se vyjádřili lesníci, zničené stromy představují dvouletou plánovanou těžbu dřeva.

Jak se proti tomu můžeme bránit? Hlídat a když přijde v noci víchr, vzbudit vedoucí, kteří rozhodnou, jestli se vyklidí tábor nebo ne. Až začnou padat stromy, bude už pozdě.

PŘÍCHOD JARA

Jaro už sice vládlo jak kalendářně, tak astronomicky celý týden, ale na počasí to vůbec nebylo znát. Chladno a déšť. Nicméně v předpovědi počasí na víkend 30. března až 1. dubna převládá mírný optimismus. Na tento termín uspořádali Blondák a Buggy výpravu na oblastní základnu ČTU v Liticích u Blíževedel. Pro ty, kdo nevědí, kde jsou Blíževedly, můžeme upřesnit, že se nacházejí 15 km západně od České Lípy. A pokud někdo neví, kde je Česká Lípa ani po poradě s mapou, tomu už není pomoci.

Sraz byl v pátek v 15:20 na nádraží. Průzkumníky čekaly 4 hodiny cestování postupně pěti osobními vlaky s přestupem v Nymburce, Mladé Boleslavi, Bakově nad Jizerou a České Lípě. Blondák a Buggy ve vlaku každému rozdali kartu, na které bylo namalováno 6 různých obličejů vyjadřujících různé nálady a duševní stavy. Na kartičku si každý napsal svoje jméno vylepšené o vlastnost začínající na stejné písmeno. Takže například Petr by si mohl napsat Perfektní Petr. Kartičku si pak každý připíchl na oblečení a závěracím špendlíkem označil svoji momentální náladu. Ostatní ho pak museli podle toho oslovnout, například „veselý Perfektní Petře“.

V 19:41 dorazili do Blíževedel. Byla už tma. Přestalo pršet, mraky se začaly trhat a objevil se měsíc. Blondák s pomocí mapy určil směr a vyrazili. Blondák je známý svou zálibou v nábližkách, jeho heslo „Je to sice delší, ale zato je tam horší cesta.“ už téměř zlidovělo. Proto se mnozí obávali, že se večerní putování prodlouží, ale tentokrát se žádný problém nevyskytl a po hodině chůze mezi chmelnicemi dorazili do Litic, kde už je očekával Bručoun,

Zuzka signalizuje (nebo balancuje?)

správce zdejší základny.

Oblastní základna ČTU je normální starý patrový dům na kraji vesnice. Litice se nacházejí na severním okraji CHKO Kokořínsko. Do skal je to odtud jen kousek. Tam se také Průzkumníci v sobotu vydali. Optimismus v předpovědi počasí vychází. Svítí sluníčko a vzduch se začíná příjemně ohřívát. Konečně se dá věřit tomu, že opravdu přišlo jaro.

„Doufám, že máte všichni nastavenou veselou náladu,“ upozorňuje Blondák.

Hned nad Liticemi Průzkumníci sledují stádo srnek.

„Hele srnky!“ upozorňuje Ted.

„To nic není, až dojdeme dál, to teprve uvidíte,“ slibuje Tom divokou přírodu.

„Jo? A budou tam sloni?“ těší se Ted.

Po úbočí vrchu Vlhošť, který spolu s protějším vrchem Ronov tvoří dominantu zdejšího kraje, se dostali do Vlhošťského dolu. Tam se napojili na cestu do skalního města. Z této strany již tvoří úbočí Vlhoště strmé pískovcové skály. Průzkumníci zjišťují, že tam někdo táboří, a pověřili Zuzku, aby jim

odvysílala morseovkou pozdrav.

„Stoupni si na klády,“ radí jí Blondák.

„Hej, koukejte se na ni!“ haleká Lucie na neznámé trempy.

Zuzka šplhá na klády, pak chvíli zmateně mává praporkama.

„To ještě nevysílám,“ vysvětluje a snaží se usilovně najít rovnováhu.

Když ji konečně našla, odvysílala pozdrav. Trempíci ji pozorují dalekohledem.

„Tak a teď vy!“ organizuje Lucie, ale nahoře se nic nedě-

je.

Cesta pokračuje dál do skalního města. Postupně se mění ve stezku, která začíná prudce šplhat mezi skálami. Slon s Bárou a Monikou uzavírá skupinu. Právě v místě, kde je stoupání tak prudké, že se málem leze po čtyřech, Slon hlásí:

„Tak dámy a teď jsem na vás zvědavěj. Potopa!“

Slon se vrhá do stráně a chytá se nejbližšího stromku.

„Já už jsem,“ tvrdí Monika, která visí na kořenu.

„Jo a kde? Já už jsem na stromku a držím se,“ vytahuje se Slon, ale vzápětí zjišťuje, že mu stromek zůstává v roce a jeho kořeny povolují.

„No Slone,“ nesouhlasí Káťa s devastací zdejší přírody.

„Už tam je zase zadělaněj,“ uklidňuje ji Slon a vrací zamek na původní místo.

„Stejně už zůstane navždy křivej po Slonovi,“ konstatuje Káťa.

Došli až na skalní vyhlídku nazvanou Husa. Tam se hned všichni rozložili po skalách a pozorovali okolí. Někteří zkoušeli ozvěnu a opravdu jim odpovídala.

Lucie na Huse

Výhled na skalní město

Skalní útvar Krápník

Sestup skalní trhlinou do údolí - Slon slaňuje do skalní trhliny ohrožován svými kamarády Tomem a Buggym

Krátce po poledni dorazili k cíli jejich cesty k Tisícovému kameni. Je to převislá skála, které se říká polojeskyň. Prý se v dobách minulých stávala útočištěm místních lidí, když bylo v kraji zle. V každém případě kouřem zčernalá skála svědčila o tom, že zde v minulosti vzplanul ne jeden oheň. Teď se zde usadili Průzkumníci, aby v klidu poobědvali a pak si zahráli pár her.

Byl čas k návratu a tu se v Blondřákoví, který se nerad vrací stejnou cestou, probudil jeho neklidný bludný duch. Usoudil, že nejlepší bude projít zkratkou na modrou značku, která vede nedaleko odtud. Na mapě je to jen skok. Ve skutečnosti taky, ale ze skály. Modrá značka totiž vede údolím pod skálami, na kterých se právě nacházeli. Nicméně Blondřák se nevzdal a našel skalní trhlínu, kterou bylo možné sestoupit dolů.

Průzkumníci se řadí do fronty před úzkou trhlínou a podnikavá Lucie se hned chápá příležitosti a snaží se prodávat vstupenky. To je ta podnikatelská škola, zpeněžit všechno, co se dá.

„Lístek za 10 korun,“ hlásí Lucie, ale nemá úspěch.

Slon se spouští do trhlíny na laně, zatímco Tom a Buggy přemýšlí, jak by mu lano povolili.

„Já tady mám takový pojistný uzlík,“ napadá Buggyho a snaží se lano rozvázat.

„Aha!“ pochopil Slon obsah pojmu kamarád, pustil se lana, vrhl se střemhlav trhlínou a zastavil se až o Zuzku.

Do trhlíny slézá Lucie sledovaná objektivem kamery.

„Šéd'ó, kvůli tobě havaruju,“ stěžuje si Lucie.

„Lucko, aspoň jednu krvavou scénou,“ žadoní Aleš.

Sestoupili do údolí, kde našli mod-

rou značku. Dlouho na ní však nevydrželi, protože Blondřák z mapy usoudil, že je možné jít kratší cestou. Dokud šli po cestě, bylo dobře. Pak cesta skončila, skončilo i údolí a před nimi se tyčily skály. Když se Průzkumníci vyšplhali nahoru na značenou cestu, začali už někteří reptat. Nejvíce Lucie.

„Dobře, teď nás povede Lucie,“ prohlásil Blondřák a strčil jí mapu. „Dovedeš nás do Hvězdy.“

„Klidně,“ řekla Lucie, podívala se do mapy a pak vyzvíдалa na Šéd'ovi, kudy má jít.

Když se nic nedozvěděla, určila směr sama a vyrazili. Cesta vedla dalšími zajímavými skalními útvary, ovšem ti vpředu si jich moc nevšímají.

„To je úroveň, oni se ani nekochaj,“ pozastavuje se nad tím Blondřák.

„Kochy, kochy, koch,“ dělá mu Káťa radost.

Tom chce skály vyfotografovat, ale zjišťuje, že jeho fotoaparát se k ničemu nemá. Chvilí se ho snaží probudit protřepáním, pak žádá Blondřáka o půjčení baterií. Blondřák musí prohrabat celý batoh, než najde fotoaparát, nad čímž Šéd'a kroutí hlavou. Nechápe, jak je možné, že fotoreportér odpoledne nemůže najít svůj vlastní fotoaparát. Konečně se fotoaparát našel, ale baterie Tomovi nepomohly. Zdá se, že film je na konci a nechce se převinout, takže z fotografování nakonec sešlo.

Když vyšli ze skalního města, držela se Lucie značené cesty. Blondřák prosazoval zkratku po polní cestě. Nedohodli se, a tak se rozdělili na dvě

skupiny. Sešli se v obci zvané Hvězda u kostela. Podle očekávání zde byla Blondřáková skupina ztateně dřív.

Pod Hvězdou se nachází ve skalách spousta vytesaných místností. K čemu sloužily, není jasné, mapa mlčí. Místnosti jsou hodně malé, že by vězení?

Do Litic už je to jen kousek a putování končí. Na večer Blondřák s Buggym připravili velkou hru o přírodní rovnováze. Na hracím plánu se pohybují podle určitých pravidel Zajíci, srny, lišky a rysové. Rysové žerou srny a zajíce, lišky žerou zajíce a mladé kolouchy. Srny a zajíci se krmí trávou. Všichni se samozřejmě můžou množit. Každý dostal přidělené zvíře a jeho úkolem bylo přežít a zachovat rod. Po dvou hodinách byly výsledky zajímavé. Tři rysové žili v pohodě a měli zaděláno na rodinku. Srn bylo dost a vesele se množily. Zajíci se jakž takž stíhali množit, aby si udrželi počty. Ovšem lišky dopadly špatně, protože dvě z pěti umřely hlady, když si nedokázaly včas najít potravu. Poučná hra.

V neděli už zbylo jen uklidit, přesunout se do Blíževedel na vlak a tentokrát přes Litoměřice odjet do Kolína. Všem se výprava líbila, a to nejen díky tomu, že konečně přišlo jarní počasí.

NÁVRAT ZIMY

Ve dnech 20. až 22. dubna 2001 se Průzkumníci rozhodli oplatit libereckému sdružení Suchopýr jeho návštěvu na Nouzovské Trístovce 2000. Akci organizovali Kát'a a Slon. Sdružení Suchopýr se zabývá péčí o lesní školky v Jizerských horách a Průzkumníci měli také v sobotu přiložit ruce k dílu. Na neděli pak byla naplánována návštěva Aquaparku v Liberci nebo zdejší ZOO (bylo možné si libovolně vybrat).

Už vlastní přeprava do Jizerských hor byla dobrodružná. Slon vybral trasu do Liberce přes Pardubice, protože z Pardubic jede do Liberce přímý rychlík a přestupovalo by se pouze jednou. Jenže práce na koridoru mezi Prahou a Pardubicemi probíhají a vlaky mají zpoždění. Mezi nimi i rychlík do Pardubic. V Pardubicích je na přestup 7 minut. Počká liberecký rychlík? Slon se jde zeptat na informace, ale nejsou mu schopni s jistotou odpovědět. Rychlík čeká na zpožděné přípoje 10 minut. Pak už to záleží na výpravčím. Slon s Kát'ou se nakonec rozhodují pro jistotu. Průzkumníci tedy čekají na kratší, ale komplikovanější spojení s přestupy v Nymburce, Mladé Boleslavi a Turnově. Není to cesta bůhvíjaká. Vlaky jsou plné, ale jedou, a to je důležité. Po chvíli čekání v Turnově přijíždí onen rychlík z Pardubic o něco zpožděný. Zřejmě tedy čekal.

V organizaci zájezdu nastává změna. Průzkumníci vystupují v Rychnově u Jablonce nad Nisou. Dále pokračují autobusem MHD do Janova nad Nisou na konečnou. Nenechte se mýlit tím, že jde o městský autobus. I Slona šokovala řidičova informace, že pojedou celou hodinu. To je skoro jako v Praze.

Na konečné v Janově už čeká terénní vůz Suchopýru ARO se Zbyňkem a Radkem, který na třikrát odváží Průzkumníky k chatě na Kristiánově (tedy poslední várku, ty předchozí dvě muse-

ly šlapat 4 km pěšky). Zde je čeká pár překvapení. Přestože je konec dubna, je zde 20 cm sněhu a mrzne. Před třemi týdny to už vypadalo na jaro a teď tohle (nikdo by si v tom okamžiku nevsadil na to, že o týden později v neděli vypukne rovnou léto a následující úterý padne teplotní rekord +28°C). Nepřijemným překvapením je to, že v chatě se dosud netopí a je celá vymrzlá. Záraz se nekoná a přes veškeré snahy o její vytopení je noc velmi studená.

Sobota má být pracovní den. Přes noc zase napadlo trochu sněhu. Průzkumníci se oblékli do pracovního, Tom a Slon se chlubí pracovními rukavicemi.

„Jdeme pracovat!“ chlubí se.

První várka se skládá do terénního auta, ale to tvrdosjinně stojí na místě a nechce startovat. Mráz mu nesevďčí. Takže všichni ven a tlačit.

„Už chápu, co to znamená náhon 4 x 4,“ prohlašuje Slon. „čtyři táhnou a čtyři tlačej.“

Po kilometru už toho měli dost. Nepomohl ani velký spád k Bedřichovské přehradě. Zbyňk a Radek rezignují. Není čím Průzkumníky převést do lesní školky, kde se má pracovat a kde neleží sníh. Průzkumníci se tedy jdou projít a Zbyňk jde shánět odtah pro nešťastné ARO.

Průzkumníci jdou zimní krajinou,

Tom a Slon: „Jdeme pracovat!“

Pokus o roztlačení

okolo nich dokonce projel jeden běžkař. Na Nové Louce si zašli na výborný a levný čaj. Vůbec se zdá, že jsou zde pohostinní lidé. Slon mezitím zjišťuje v Bedřichově, jak se dá dostat v neděli do Liberce. V 9 hodin jede autobus z Bedřichova. S touto informací přichází na Novou Louku, a protože očekává problémy, dohodl s místními odvoz zavazadel na nedělní ráno dodávkou do Bedřichova. Jak se ukáže, bylo to prozíravé rozhodnutí.

Průzkumníci posílají Radka na chatu topit a pokračují v túře do Bedřichova. U Královky se najednou objevilo provozuschopné ARO, které se povedlo rozehřát. A tak tedy se čtyřhodinovým zpožděním jedou Průzkumníci do lesní školky.

V lesní školce je čeká jednak čištění školky od napadaných větví a jednak vytváření nových záhonků pro malé stromky.

Blatný rybník

Počasí se zhoršuje, začíná pršet, chvílemi i sněžit. Hlína se postupně mění bláto a téměř znemožňuje práci. Pracovní činnost je tedy ukončena opečněním buřtů na ohni a odvozem zpět.

Potvrzuje se, že s orientací řidiče to není moc slavné. Už v pátek se Slon divil, že domorodec se musí dívat do mapy, aby věděl, kudy se na Kristiánov jede. Ted' Zbyněk s sebou mapu nemá a orientuje se podle turistického značení. Na posledních křižovatkách před Novou Loukou ho musí Šed'a dokonce navigovat, jinak by asi skončili někde v Polsku. Dezorientovaný Zbyněk chvíli zmatkuje na Nové Louce, pak Průzkumníky vysazuje s tím, že by asi neprojel a že to musí dojít pěšky. Obrací a jede pro druhou partu. Naštěstí se počasí trochu uklidnilo, a tak večerní cesta lesem je docela příjemná. Před chatou se všichni špindírové musí povinně vyválet ve sněhu, což plní s radostí.

Na chatě je teplo, ale Radek topil tak intenzivně, že spálil všechno dříví. Nicméně noc není tak studená jako ta předešlá.

Brzo ráno, ještě v noci Zbyněk s Radkem přivezli auto, které stálo na Nové Louce. Když stojí na holém asfal-

tu, tak nezamrzá. Je tedy určitá šance, že si ARO dá říct a pojede. Nakonec nedalo. Tomu krámu stačilo pouhých půl hodiny. Všichni nad tím krouží hlavou a Průzkumníci vyrážejí na silnici k Nové Louce, kde mají domluven sraz s dodávkou. Ford Transit je spolehlivý a bez problémů pobere všechny batohy a cestou i většinu Průzkumníků a odváží je do Bedřichova na konečnou autobus. Drobný problém nastává v tom, že řidič neví, kde to je, protože autobusem samozřejmě nejede. Vedle něj sedí Aleš, který si to nepamatuje (Slon mu zastávku ukazoval v sobotu z auta) a Šed'a vzadu nevidí na cestu. Slon, který to věděl, už nestihl nastoupit. Nacházejí jednu zastávku a podle jízdního řádu zjišťují, že je potřeba se vrátit. Tam už čekají ti, co se do dodávky nevešli a také autobus do Liberce.

Vše je tedy v pořádku. Autobus odváží Průzkumníky do Liberce, kde se rozdělují. Část jich jede tramvají do ZOO, druhá část jde do Aquaparku. V ZOO jsou svědky zajímavého chování některých zvířat. V pavilonu slonů nutí ošetřovatel jednoho slona, aby se šel projít. Slonovi se očividně nechce, nicméně nakonec se nechá odvést ven.

Za chvíli se vrací dovnitř bez ošetřovatele. To mu ovšem neprojde, a tak jde opět na čerstvý vzduch.

Zlatým hřebem je krmení cvičených lachtanů, rozdáváné opice a sibiřští bílí tygři. Ti se ovšem moc nepředvádějí. Jeden leží na zemi natažený jako zdechlina, druhý aspoň sedí a líně pomrkává na okolí. Zato horské kozy jsou velmi divoké. V souboji kozel proti kozlovci na sebe skáčou a srážejí se hlavami, a to všechno na prudkém srázu, na kterém by se člověk stěží udržel. Ještě zbývá vyfotit si žirafu a už jede tramvaj na nádraží.

Druhá část Průzkumníků doráží z Aquaparku na poslední chvíli a ve čtvrt na dvě odjíždějí vlakem do Pardubic. Tady se opět projevují problémy se zpožděním. Poslední úsek cesty z Pardubic do Kolína absolvují v přeplněném rychlíku s nervózní a protivnou průvodčí. Konečně jsou doma a Slon celou anabázi hodnotí:

„Bylo to náročný, ale asi jsme překonali rekord. Za celý víkend jsme vystřídali celkem 6 vlaků, 2 autobusy, 2 tramvaje a 2 auta.“

Tom: „Pojď sem, slůňáku!“

Lachtaní exhibice

Velmi divoké kozy

Píďa fotografuje žirafu

CELOTÁBOROVÉ HRY (6)

12. Ve znamení pantera

Tábor roku 1991 byl ve znamení pátrání po stopách vědecké expedice v pralesích Jižní Amazonky v oblastech dávných civilizací. Družiny měly k dispozici velice poničený deník této výpravy, jehož stránky byly ohořelé, potrháné, některé chyběly úplně a zápisy byly čitelné často jen s obtížemi, pokud vůbec. Podle zápisů v deníku družiny plnily různé úkoly a hledaly stopy po předchozí výpravě.

Vrcholem hry bylo dvoudenní pátrání po pokladu Inků, který obsahoval mimo jiné zlaté odlišky figurek zvaných panter (tedy žádná kočkovitá šelma). Poklad byl uložen v jeskyni na břehu Sázavy nedaleko Malovid. Jeskyni hledaly družiny podle rozstříhané mapy.

V červnu před táborem Marian pořádal výpravu do Kutné Hory a ostatní vedoucí prováděli průzkum terénu. Z vlaku vystoupili na zastávce Rataje nad Sázavou předměstí a sešli do údolí malého potůčku, kde si vytipovali místo k přespaní. Pak vyrazili k Sázavě.

Šli lesem, a i když měli mapu, točili se kolem dokola, až skončili v Ratajích místo v Malovidech.

„Potěš nás pámbu,“ prohlásil Šed’a. „Jestli se budou družiny orientovat tak dobře jako my, poztrácí se nám celý tábor.“

V Ratajích přešli Sázavu po železničním mostě a pokračovali po druhém břehu na Český Šternberk. Zde však nebyla ani stezka, a tak se probíjeli roštím a lezli po skalách. Šed’a si při slézání ze skály o větev akátu roztrhl kalhoty a poškrábal nohu. Pak už byli z nejhoršího venku a dostali se na asfaltovou cestu vedoucí do Českého Šternberka okolo hledané jeskyně.

Sázavu pak přebrodili u malovidské zastávky, kde byla voda asi po kolena, a jen tak tak chytili vlak do Rataj. Sleč-

Slavnostní nástup

na průvodčí se divila, když viděla, jak se pod Slonem a Buggym tvoří louže vody, protože si při brodění nezuli boty.

„Kde jste byli?“ ptala se.

„My jsme šli vodou,“ prohlásil hrdě Slon.

Když na táboře došlo k závěrečné etapě hry, počasí přálo a sluníčko svítilo o sto šest. Družiny se přesunuly do údolí na místo přespaní a nechaly tam spacáky a část batohů. Za pokladem vyrážely nalehko.

Problém byl v tom, že poklad v jeskyni ještě nebyl. Měl jej tam dát Čert, který musel ten den do práce a měl od Mariana půjčené auto, kterým pak ve 4 hodiny odpoledne měl dovzít poklad do jeskyně.

Družiny však měly lepší orientaci než vedoucí v červnu. 4. družina si to namířila přímo na Malovidy a kdyby Šed’a a Šárka členy družiny nebrzdili, byli by na místě už před třetí hodinou. Počasí sice bylo pěkné, ale pár dní před tím byly vydatné deště, a tak Sázava měla znatelně vyšší stav než v červnu.

Čert čte z deníku vědecké expedice

4. družina si zajistila přívaz

Ještěrka po krk ve vodě

Pamětní plaketa

Navíc se 4. družina místo na malovidskou zastávku trefila o pár set metrů po proudu, kde se Sázava dala leda přeplavat. Na druhém břehu však stál tábor a netrvalo dlouho a 4. družina byla převezena na druhý břeh na pramici.

K jeskyni dorazili něco po tři čtvrtě na čtyři a chudák Čert jen tak tak stačil prchnout z jeskyně na skálu (pak taky Šed'ovi pořádně vynadal, ten se však bránil, že už je víc zdržen nemohl). Za chvíli přišla 2. družina a pak se na druhém břehu objevila 3. družina a začalo velkolepé šou, které mohl Čert za odměnu sledovat pěkně z výšky.

Marian sice dovedl družinu přesně k jeskyni, vytasil se s lanem, ale s takovým proudem zjevně nepočítal. Slon se vydal na průzkum a pomocí kluků na pramici se mu podařilo natáhnout lano na druhý břeh. Pak ti nejzdatnější za vydatné podpory svých kamarádů brodili na druhý břeh, aby si vyzvedli v jeskyni poklad. Ve všech hrklo, když Ještěrka zahučela po krk do vody, protože jí proud podrazil nohy, ale provazu se nepustila. Potom 3. družina zase brodila zpátky.

2. družina broдила u malovidské zastávky, kde byla voda skoro až k pasu, a způsobila tak veřejné pozdvižení. Na terasách okolních rekreačních objektů přibývali diváci a v rukou některých pánů se objevily dalekohledy.

Na lesní tábořiště pod širákem dorazily družiny až v noci.

„Máte to jako generálku na Návrat,“ říkal Šed'a Dáše a Lence, když si zkracovali lesem cestu od Českého Šternberka. S mapou v ruce to nebyl takový problém.

Navzdory počátečním obavám se nikdo neztratil a dvoudenní výprava za pantery tedy skončila úspěšně.

13. Námořníci

Rok 1992 si o námět celotáborové hry řekl naprosto jednoznačně, protože uplynulo právě rovných 500 let od okamžiku, kdy Kryštof Kolumbus dorazil do Ameriky. Dnes už víme, že nebyl první, spekuluje se dokonce o tom, že on sám věděl, kam pluje, na základě starších dokumentů a svědectví. V žádném případě to však nesnižuje hodnotu tohoto úctyhodného výkonu. Atlantický oceán není žádný větší rybník. Ponechme teď stranou důsledky, které měly objevitelské cesty Kolumba a jeho následovníků pro domorodce.

Celotáborová hra byla inspirovaná vlastní cestou přes oceán. Tábor byl po-

Tábor ve tvaru lodě

Vedení u kormidla - plavčík Cípa dřepuje

staven ve tvaru lodi, brána tvořila příď a byla vybavená sítí a lucernou, vlnokláda se proměnila ve stěžň (samořejmě bez plachty) a na zádi, tedy před stany vedoucích, byl instalován kapitánský můstek s kormidelním kolem, odkud velitel vydával své rozkazy.

Jednotlivé etapy probíhaly podle plánu, když jednoho dne se nejstarší táborníci Medvíďata dohodli, že na každé správné lodi musí dojít ke vzpouře. A tak jednoho rána si vzbouřenci přivstali, obsadili kuchyň a vyhlásili vzpouru. Marian a Šed'a, kteří se jim připlétli do cesty, skončili po boji zavřeni v zásobáku (zajímavý druh hladomorny naruby). Zatímco ostatní vedení se radilo, jak dál, odháněl Pavel

nechápaté plavčíky od kuchyně:

„Jděte pryč, tady je vzpoura! Kšá, kšá!“

Vzhledem k tomu, že vzbouřenci nenašli větší podporu mezi ostatním mužstvem (a ženstvem), došlo poměrně rychle k jejich přemožení. Soud byl krátký a vzbouřenci byli hozeni přes palubu. Protože se jim povedlo doplatvat zpět k lodi, aniž by je sežrali žraloci, dostali milost a posádka pokračovala do Ameriky v plném počtu.

Pokračování příště - Pán prstenů

OKÉNKO DO SVĚTA PC VIRŮ

Co to vlastně jsou počítačové viry, odkud se berou a proč se o nich tak často mluví? Pokusme se shrnout dostupné informace a poradit vám, jak se naučit s viry žít, bránit se jim a jak se chovat při nakažení. Kéž by to s těmi skutečnými viry, které létají okolo nás ve vzduchu bylo tak jednoduché jako s těmi počítačovými. Začněme malým slovníčkem.

Počítačový virus (v PC hantýrce jen virus, vir) je termín označující PROGRAM, který dělá něco, co nám uživatelům znepříjemňuje život, maže naše dokumenty, poodkrývá naše soukromí, znemožňuje práci s našim PC a podobně.

Antivirový program (antivir, antivírák) je jiný typ programu, vesměs komerčně šířený, který umí většinu virů najít a většinou i odstranit z našeho PC bez ztráty jakýchkoliv informací či funkcí. Mezi nejznámější patří AVG, AVP, AVAST, F-Prot, Norton Antivirus.

Koncovka souboru - všechny dokumenty v našem PC jsou uloženy někde uvnitř na pevném disku. Aby Windows poznaly, ve kterém programu jsme je vytvořili, přiřazují jim jednotlivé programy koncovky. Tak například vše, co napíšeme v textovém editoru Word bude mít koncovku doc (Výlet.doc), to, co jsme vytvořili třeba v Excelu zase xls, obrázky mívají koncovku gif, jpg, bmp, animace zase třeba avi, mpg, mpeg, muzika třeba wav či mp3. Všechny tyto vyjmenované soubory potřebují ke svému spuštění (otevření) program, ve kterém byly vytvořeny, nebo který jim rozumí. Ovšem POZOR! Existuje pár souborů, kterým postačí pouze vaše Windows. Jsou to ty, které mají koncovku **exe**, **com**, **bat** a **pif**, na ty budeme dávat zvlášť pozor.

Operační systém je PROGRAM, bez kterého nemůže počítač vůbec fungovat.

Makro - Programy, jako Word, Excel a další, umožňují svým uživatelům vkládat do dokumentů makra, což jsou programky, pomocí kterých si zkušený uživatel dopíše sám nějakou funkci, kterou postrádá. Třeba v Excelu jde při třídění dat využít pouze tři podmínky, potřebují-li více než tři, bez maker to nepůjde.

Makrovirus je zákeřné makro, které nemá pomoci, ale uškodit. Díky

propojení Windows a Office mohou být následky prakticky stejné jako u normálního viru. Tzn. že i seminární práce, která obsahuje makra, může udělat pěknou paseku.

Proč zde vlastně počítačové viry jsou?

Viry vznikly z jednoho prostého důvodu, měly ochránit data a programy společností před jejich nelegálním šířením. Myšlenka je jednoduchá, pokud nám někdo ukradne data, dobře, dáme mu k tomu ještě tento prográmk. Lupič se na data doma podívá, náš prográmk zničí vše a on z toho nebude mít nic. Filozofie jednoduchá, ale dnes se již vůbec nevyužívá.

Proč stále nové viry vznikají?

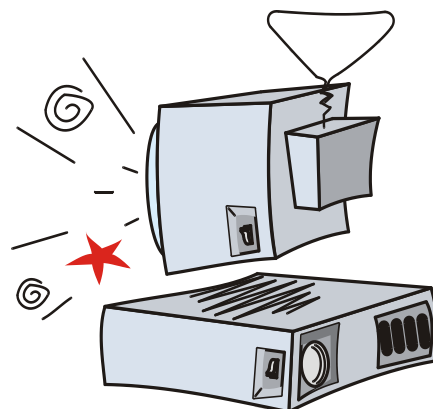
Autory virů můžeme rozdělit do několika skupin.

Do první bychom zařadili ty, kteří na sebe chtějí upozornit a jde jim především a jen o peníze. Mají zájem o to, aby si jich všiml někdo z „velkých“. Podívejme se na to takto. Napíše-li někdo virus, třeba onen známý I LOVE YOU, který ochromí na několik dní většinu velkých firem světa, nebude to určitě hlupák. To pochopí i třeba majitel Microsoftu, nebo taky třeba nějaký terorista, to je vcelku jedno. Důležité je, že se o autorovi ví. On chce peníze a má na to hlavu, oni chtějí jeho hlavu a mají peníze.

Do druhé skupiny, a ta je velmi početná, patří taková ta mládež (autoři virů nebývají starší 25 let), která si tak léčí svůj komplex méněcennosti, ale většinou jim k tomu stačí ten vlastní pocit „Já jsem to udělal, já to vím, a to mi stačí“. O to větší škody jejich programy dělají.

Do třetí skupiny bychom zařadili odpůrce operačního systému Windows všeho druhu a těch je také velká spousta. Počítačový virus totiž v žádném jiném operačním systému neexistuje. Žádný jiný operační systém si nenechá líbit, aby se dělo něco, co jej poškozuje či co nechce uživatel. Tato skupina je velmi početná a jejím dílem jsou vesměs neškodné, ale geniální viry, které při hlubším zamyšlení nahánějí hrůzu, co vše se může stát. Tyto viry mají upozornit především Microsoft a další firmy na jejich chyby.

Do další skupiny lze zařadit ty, kterým jde o něco konkrétního (číslo vaší kreditky, telefonní seznamy vašich ob-

chodních přátel, o vaši důvěrnou korespondenci, zabezpečovací kódy k vašemu bezpečnostnímu systému ...), ty jsou asi nejhorší. Účelem je zjistit důležité informace a hlavně tak, aby se o tom postižený nedověděl. Pak přichází na řadu ten nepřijemná poznatek: Když se někde ve světě PC něco ukradne, většinou zpočátku nikomu nic nechybí. Nakonec zbudou oči pro pláč a smutek.

Co viry mohou dělat?

Jednak jak už bylo napsáno výše, vir je program. Program nemůže zničit váš počítač, tím je myšleno jeho součástky (i když svého času existovaly také programky na fyzickou likvidaci pevného disku spočívající v urychlení únavy materiálu). Program může zničit jiné programy nebo jen poškodit jejich funkci, tzn. že pracují divně nebo nějak na půl, jak by řekl laik. I Windows jsou program a o nich to platí stejně. Vir může ničit vaše dokumenty a to tak, že je smaže či pozmění tak, že vám budou k nepotřebě. Anebo také naopak, mohou vás o některé důvěrné informace připravit. Určitě si dokážete představit, jak nepřijemné může být zjištění, že těch 40 000 Kč, které chybí na vašem účtu, nevybral nikdo z vaší rodiny.

Pamatujte

Vir vaše dokumenty nehází do koše, kde si je potom můžete zase vybrat. Technologie, jak nenávratně smazaná data obnovit, existují, ale jsou velmi drahé. Hlavním mottem virů je „ŽÍT“, vir samotný se snaží nenechat se smazat, zničit či odstranit. Hlavně se šířit, a to nejlépe bez vědomí uživatele. Dříve, když nebyl Internet tolik rozšířen, k tomu sloužily pouze diskety, dnes se tak přenáší již jen nepatrná část virů, 80 % se jich dnes šíří po síti sítí.

Co proti tomu dělat?

Zálohovat, zálohovat a zálohovat. Slouží k tomu diskety, zipky, cédéčka nebo i jiné počítače. V případě, že vám virus něco smaže, máte možnost obnovit vše ze záloh. Pro zkušeného uživatele je to práce tak na 6 - 8 hodin, než obnoví vše do původního pořádku, pokud virus smazal komplet vše, či jeho zásluhou se staly naše Windows nepoužitelné.

Další věc je použití antivirových programů, ve firmách a školách by měly být samozřejmostí. Antivir nedělá nic jiného, než že hlídá, co se děje v PC neobvyklého a porovnává svůj seznam známých virů se soubory ve vašem PC. Je to strašně jednoduché, aby Windows mohly vir spustit, musí mu rozumět. Tedy v programu nebo jiném souboru musí být postup, který provede právě ty pro vás nepříjemné operace, jako je mazání vašich dat. Každý známý virus je tak tímto prozrazen, stačí prohlédnout vše ve vašem PC a hledat, zda některý soubor v sobě neobsahuje třeba "7887678\$%^\$^%#(*& %^&\$^&*(*)&hkjh*^&*\$^% ". Pokud ano, je tento program infikován a je s tím potřeba něco dělat. Teď již záleží na kvalitách vašeho antivirového programu, některý nabídne léčení a prostě zbaví program či data nakažené části a vy je můžete používat dál, jiný vám pouze nabídne možnost soubor smazat, aby se nenakazily další.

Kdo se o to má starat?

Doma to je jasné, jste to vy sami, nikdo to za vás neudělá. Vaše PC je váš problém. Ve škole či v práci je od toho váš správce sítě, ten je tam od toho, aby vaše problémy řešil. Je dobré jej na výskyt viru upozornit, protože ani on to nemusí okamžitě vědět, že se děje něco nekalého.

Samozřejmě nestačí mít pouze spuštěný antivirový program a spokojeně si mnout ruce, že máme o vše postaráno. Je také nutné pro svůj program obstarávat nové informace o virech. K čemu nám jsou data o virech stará 3 měsíce, když vám právě ničí počítač vir, kterému nejsou ani 4 dny. Tak to bylo i s I LOVE YOU. Informace o tom, jak se tohoto viru zbavit, byly k dispozici ani ne 6 hodin poté, co se objevil, a většina antivirových programu jej dokázala odstranit již druhý den. Jistě tušíte, kam směřujeme.

Lidský faktor

Tak jako v Černobylu za havárii nemohla použitá technologie, ale především chyba obsluhy, obdobně je to s viry v našich PC. Na závěr uvedme pár rad jak problémům s viry předcházet.

1. Posíláme-li nějaké soubory poštou, do dopisu napíšeme, jak se jmenují, kolik jich je a na co jsou.
2. Přejde-li jakákoliv pošta s dodatkem (soubor), o kterém se v předchozím dopise nepíše, ihned jej mazat. Ať je to, co je to.
3. Přejde-li v dopise soubor s koncovkou **exe, com, bat, pif, vb, vbs** je pravděpodobné, že to je virus. Máme-li enormní zájem program spustit, je dobré ověřit pomocí nějakého antivirového programu, zda je soubor v pořádku, či je nakažen, nemáme-li antivirový program je to již pouze naše riziko. Nespoléhejte na to, že odesílatel je váš největší kamarád, on o tom nemusí ani vědět, že vám něco poslal.
4. Makroviry, další nepříjemná věc. Dnes je možné, aby váš počítač byl nakažen virem i prostřednictvím dokumentu napsaného ve Wordu či Excelu, oba tyto programy mohou obsahovat takzvaná makra. Naštěstí se vás tyto programy zeptají, zda soubory chcete otevřít, i když obsahují makra, která by třeba mohla být infikována. Opět platí, že rozhodnutí stojí na vás. Tím se stávají pochybné i soubory s koncovkou **doc, xls, dot, xla, sam, wpd**. Formou dokumentů Wordu zasílají často firmy své reklamní upoutávky. Co si pomyslíte o firmě, která se prezentuje zavirovanou reklamou je na vás, nic dobrého vám to nepřinese.
5. Důležité dokumenty zálohovat.
6. Spíše nedůvěřovat nevyžádané poště.

7. Objeví-li se vir v konferenci, nereagujeme na to všichni. Konferenci se většinou účastní lidé, kteří předchozí řádky znají a nemají zapotřebí číst ve své schránce 30 dopisů označených POZOR VIRUS. Platí tedy, že jediná reakce většinou stačí. Obecně platí, že do konferencí se dodatky neposílají. Máte-li potřebu odpovídat nebo komentovat to, že vám někdo poslal vir, ať si na to dá pozor, pište mu soukromě, ne prostřednictvím konference.
8. Virů se nebojte, hlavně je neotvírejte a nespouštějte.
9. Máte-li antivirový program, aktualizujte jeho informace, většina výše uvedených to umí sama za pomoci internetu.
10. Hlavu vzhůru, bude hůř.

Tímto článkem jsme vám nechtěli zamotat hlavu či vás polekat, chtěli jsme trochu přiblížit situaci a objasnit některé pojmy a vyvrátit dojmy. Nevěřte úplně všemu. Jedna z věcí, jak ukázat, že to co jste psali, je opravdu vaše dílo a ne dílo PC viru, je elektronický podpis. Je to taková divná posloupnost znaků na konci dopisu. Někde se mezi tím objevuje zkratka PGP. Ale to už je zase námět na samostatný článek někdy příště.

CBA
autoři www.pruzkumnik.cz

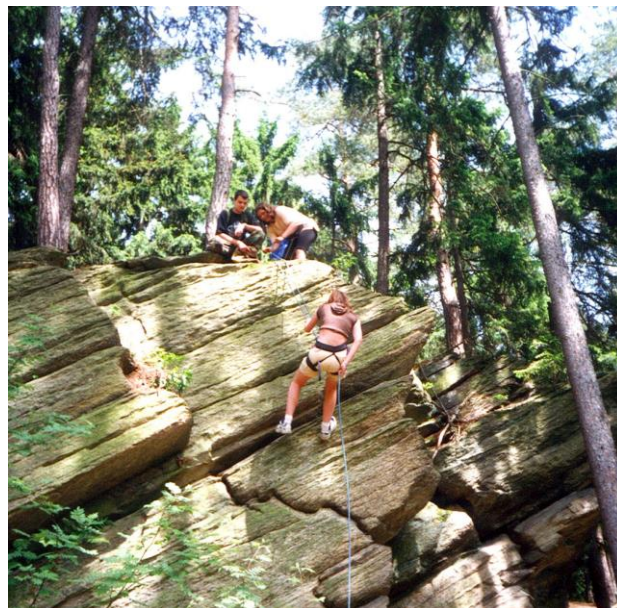

NOUZOVSKÁ TŘÍSTOVKA

Už počtvrté se 24. května 2001 konala Nouzovská Třístovka. Tato soutěž si udržuje stálou oblibu a počet účastníků rok od roku mírně roste. Loni druzí liberečáci slibovali, že letos si přijedou pro kotlík, a svůj slib splnili. Na znovuzískání trofeje si dělali zuby i Stopaři, ale skončili těsně druzí o pouhé 2 body. Průzkumníci vkládali naděje především do dvou družstev složených z nejstarších Myšek. Dobrydeni, od kterých se očekávalo nejvíce, naprosto propadli v orientaci a skončili hluboko v poli poražených. Turbomyšky odvedly standardní výkon, ale velmi příjemně překvapilo mladší družstvo Vlčat AL. AS. s.r.o., které obstálo v těžké konkurenci a obsadilo skvělé 3. místo, pouhé 3 body za druhými Stopaři. Těšme se tedy na další souboje za rok, pátý ročník Nouzovské Třístovky se koná 25. května 2002.

Igrid na lovu

Petra slaňuje

1. místo SPPolek Liberec

3. místo T.K. Průzkumník

Podrobné výsledky

celkové pořadí	startovní číslo	hlídka	klub	počet členů hlídky	kategorie	kategorie										celkový počet bodů			
						tábornická latina	střelba	přístřeší a batohy	signalizace a šifry	příroda	ohně a nástroje	uzle a lana	zdraví a bezpečnost	cestování	orientace	počet 10 bodů	počet 9 bodů	počet 8 bodů	
1	4	Okýbača	SPPolek Liberec	5	D	10	6	10	10	10	10	9	9	9	90	5	3	0	173
2	17	Nová ještě krémovější generace	T. K. Stopaři Kolín	3	D	10	10	10	9	8	10	10	6	8	90	5	1	2	171
3	5	AL. AS. s.r.o	T. K. Průzkumník Kolín	5	S	10	6	10	10	9	10	6	9	8	90	4	2	1	168
4	1	Apemani	SPPolek Liberec	5	S	10	0	9	9	9	9	7	9	9	90	1	6	0	161
5	8	BF109 G-14	T. K. Mustang Kolín	5	S	10	0	5	7	9	10	8	9	6	90	2	2	1	154
6	2	Shooba - Dooba	SPPolek Liberec	4	S	10		10	9	9	8	5	10	7	80	3	2	1	148
7	10	Turbo Myšky	T. K. Průzkumník Kolín	5	S	8	6	7	10	8	10	7		8	80	2	0	3	144
8	9	Hopsoda	Havrani - Junák Kolín	5	D	6	8	6			8	5	8	3	70	0	0	3	114
9	11	Zrádné bludičky	T. K. Eridanus Kolín	3	S	10		10			8	6	5	7	60	2	0	1	106
10	15	Roubeláci	Junák Starý Kolín	4	S			9		9	9	7	3	50	0	3	0	87	
11	7	Dobrydeni	T. K. Průzkumník Kolín	5	S		0	8			9	5	9	50	0	2	1	81	
12	3	Chuligáni	T. K. Průzkumník Kolín	5	R		0	9			8	8	4	50	0	1	2	79	
13	13	Štěbašumimami	T. K. Eridanus Kolín	5	R			10			9	6	6	40	1	1	0	71	
14	14	Smajlíci úšklebkovic	Junák Starý Kolín	3	S					9	6	10	5	40	1	1	0	70	
15	12	Nepřemožitelní titáni	T. K. Eridanus Kolín	3	S					9	4	5		30	0	1	0	48	
16	16	Bodlinky	Junák Starý Kolín	4	R			7			7	6		0	0	0	0	20	
D	18	Zaměták 7	73. skautské středisko Javor 103. dívčí oddíl Praha	6	S		0	10			6		8	40	1	0	1	64	
D	6	Šneci	T. K. Průzkumník Kolín	3	S	4					5	2	3	40	0	0	0	54	

kategorie: D - důchodci, S - staré páky, R - rybízové

Poslední dvě družstva byla diskvalifikována za překročení časového limitu 300 minut

INFORMAČNÍ SERVIS

Výprava: 24. června

Tábor: 7. - 28. července

21. července - návštěvní den

KRÁTCE

Bludný mail

Po náročném více než půlročním pátrání po pachateli opakovaného vysílání nechvalně proslulého mailu o celooddílovce 28. 6. 2000 se konečně v polovině března podařilo zjistit, že zpráva je čas od času odesílána z jednoho pražského vysokoškolského serveru. Protože se nedalo dohodnout se správcem tohoto serveru, byla konference akce@pruzkumnik.cz přejmenována na akce_mail@pruzkumnik.cz. Bludný mail už nikdy nedosáhne svého cíle. Všichni účastníci této konference už to samozřejmě dávno vědí a našli se i tací, kterým se po oné zprávě stýská.

Padl dokonce návrh na vyhlášení 28. 6. 2000 významným dnem v historii České táborské unie.

Ale nevěšte hlavu, už se chystá nová předtáborová celooddílovka a každým okamžikem může zpráva o ní přijít do vašich schránek. Snad ji nečeká stejný osud.

Vlajková hra

12. května se v Nouzově konal již 3. ročník Vlajkové hry - Memoriálu Jakuba Dvořáka. Po rozpačitých předchozích ročnících byl tento úspěšný a sešlo se zde 5 družstev. Výsledky jsou následující:

1. Černí (Haky, MoS, Buggy, Kozi, Jac)
  2. Žlutí (Slon, Kát'a, Katka, Blond'ák, Aleš, Honza, Jeník)
  3. Modří (Herouš, Lukáš, Jindra, Bobeš, Wohryzek, Standa, Josef)
  4. Zelení (Ted, Běhy, PJ, Kupíno, Kody, Aujes, Stanly)
  5. Červení (Kadajča, Skyslo, Komár, Mejla)
4. ročník se koná 11. května 2002.

Další budoucí Průzkumnice

Šárce a Pavlovi se 17. května 2001 v 9:50 narodila Adélka, 3,25 kg a 50 cm. Blahopřejeme!

BAVÍME SE NA NÁŠ ÚČET

Lucie: A jak se jmenuje indiánský stan?
 Lucka Z.: Í tý.
 Janinka: Já bych chtěla jet na moři lodí, ale vlastní.
 Blond'ák ukazuje kartičku s obrázkem hradu Loket:
 Co je to za hrad?
 Zuzka napovídá, ukazuje si na loket.
 Lucka Z.: Kloub?
 Orientace u Káňat.
 Gagarin: Mapu zorientujeme tak, že ji otáčíme.
 Sláva: Jak dlouho?
 Gagarin: Asi 2 minuty.

Krtkova baletní krece

Blond'ák při čištění přírody ohrožuje svěřené děti

Oddílová značka odboč vlevo.
 Ted: Jdi vlevo rychle.
 Oddílová značka odboč vlevo rychle.
 Ted: Odboč ještě rychleji.
 Diskuze o výpravě Verči a Míši.
 Blond'ák: A kde budete obědvat?
 Verča: Mezi Siónem a Vidlákem, na takovém rozcestí.
 Blond'ák: Už vím, tam to znám.
 Verča: Já ne.

Nouzovský Žurnál, ročník XV, číslo 2 vyšlo 15. června 2001 v Kolíně - uzávěrka 10. června 2001
 foto: Šed'a, Zuzka, Čmelák, archiv Průzkumník
 číslo 3 vyjde 21. září 2001

Internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

E-mail: info@pruzkumnik.cz